Atasözleriyle Fabllar Serisi: 8

BAŞKAN KARGA

içindekiler

BAŞKAN KARGA

Evvel zaman içinde kalbur saman içinde, bundan yıllar, yıllar önce kuşlar kendilerine başkan seçecekmiş.

Birkaç kuş aday olmuş başkanlık için, en şatafatlı aday kargaymış bilmem niçin. Bütün dostlarını dolaşarak oy istemiş. "Adamın iyisi iş başında belli olur." demiş.

Neyse efendim bitmiş seçimler, çok zor olmaya başlamış kargayla geçimler. Karga bir de siyasetçi şapkası bulmuş kendine, bilmez ki herkes güler onun hâline. Eşeğe altın semer vursan eşeklikten mi çıkar, şapka adamı başkan mı yapar? Karga bulduğu kuşlara hemen nutuk çekiyor, arkadaşları ise onun icraatlarına bakıyor.

Dayanamamış bir gün dile gelmiş güvercin:

– Arkadaşlar darı unundan baklava, incir ağacından oklava olmazsa; nasıl olur kargadan başkan kuşlara?

Serçe cevaplamış bu sözleri:

– Beğenmiyordunuz madem kargayı, neden başkan yapmadınız diğer adayı? Hem ateş olmayan yerden duman çıkmaz demişler, bizden öncekiler ne başkanlar görmüşler, demiş.

– Dostum hakkın var, oy verdik hepimiz ona, aşk olsun elinden kurtulana. Yakaladı mı birkaç kişi, nutuk çekmek bütün işi, demiş bir başka karga.

Kargaysa kendini dev aynasında görüyormuş, kendinden maharetli kimse yok sanıyormuş. Başka hayvanların başkanlarıyla da toplantı yapar, bir gün bütün ormana başkan olacağını sanırmış. Diğer hayvanlar ise bir birlerine seslenmiş:

– Şu kuşlara bak kuşlara! Kargadan kılavuz olur mu, aman ha! Her ağaçtan kaşık olmaz, karganın klavuz olmasına akıl almaz.

– Doğru söylüyorsun gerçekten, karnım ağrıdı gülmekten, demiş eşek.

– Gülme komşuna gelir başına, "Başkan Karga" yazdırmış ormanın her taşına. Ağzı da iyi laf yapıyor keratanın, bir de başkanı oluyor mu bütün vatanın, diyerek kahkaha atmış keçi.

Günler böyle geçmiş aşkolsun kargayı tutana, rahmet okutmuş önceki başkana. Kendini dev aynasında görmeye devam etmiş, bir sonraki seçimi de kazanırım zannetmiş. Kış yazı yaz kışı kovalamış. Karganın başkanlık süresi dolmuş.

Nihayet yeni seçim dönemi gelmiş, karga da bir sevinç, bir gösteriş.

– Dostlarım, gördünüz bir dönem sizi ne iyi idare ettim, bence başkanlığı tekrar hak ettim. Bir kere daha seçerseniz beni başkan, vergi almayacağım halktan, diyerek adaylığını açıklamış.

Fakat derslerini almıştı kuşlar çoktan. Aralarından en bilgesini seçtiler başkan. Hiç kargaya bir daha verirler mi oyu? Zaten keçinin uyuzu, pınarın gözünden içermiş suyu.

Karganın başkanlığı bütün kuşlara ders, her güzel konuşana aldanmak ters. Bir daha başkan olmaya yeltenmemiş karga, elinde kalmış sadece şapka.

DİL BELASI

Evvel zaman içinde kalbur saman içinde, gözlerden ırak gönüllere yakın bir orman varmış. Bu ormanın en çok sevilen hayvanlarından biri, şarkılarıyla herkesi mest eden bülbülmüş.

Günler güzelliklerle geçip giderken bir gün ormana biri gelmiş. Hemen bülbülün yanına sokulmuş. Adamda bir diller bir diller:

– Ey sevgili bülbül. Şarkılarınız herkesin malumu, bir derdim var ama size açsam uygun olur mu, demiş.

– Söyle bakalım insanoğlu, çaresiz dert olur mu? Çaresiz dert olmaz ama benden sana ne fayda, demiş bülbül.

– Öyle deme güzel bülbül. Ben diyeyim de derdimi, kabul edersin belki. Senin şarkıların beni büyülüyor, sesini duyunca yüzüm gülüyor. Eğer kabul edersen evimin yanındaki ağaçta yaşamayı, huzur bulacak gönlüm kesecek ağlamayı, demiş adam.

Daha ne diller, ne diller, bülbül teklifi kabul etmese adamın peşinden gelecekmiş serçeler.

Sevgili bülbül, sadece şarkı söyleyeceksin, hem de geçim derdi çekmeyeceksin. Yemlerin en güzellerini vereceğim her gün sana, bekliyorum seni ağaçtaki yuvana.

– Demek bu kadar çok istiyorsun yanımda yaşamamı, demiş bülbül.

– Gelmeyi kabul edersen aydınlatacaksın dünyamı, demiş adam.

Neyse uzatmayalım kelamı, bülbül ikna olmuş, kırmamış adamı. Hemen onu takip etmiş, yeni yuvasına güzelce yerleşmiş. Yuva da ne yuva, evin yanında, sırça bir saray sanki ağacın dalında.

– Oh artık rahata erdim, şarkı söylemekten başka yok derdim. Bunlar da ne güzel yemekler böyle, yiyip yiyip yatmalı şöyle, demiş bülbül yeni evinde.

Günler böyle geçmiş huzur dolu, bülbül mutlu adam mutlu.

Günlerden bir gün üzerinde yaşadığı ağaç bülbüle demiş:

– Bilmem ne kadar süre sana olurum eş.

– Neden böyle dersin ey ağaç kardeş?

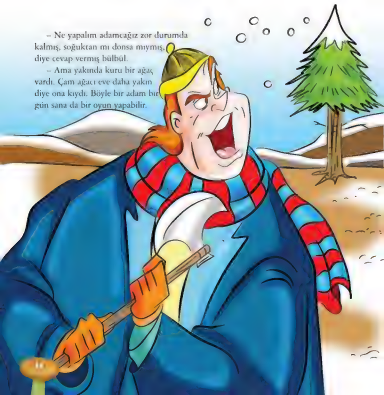
– Çok güzel bir çam vardı yanımda, çocuklar hiç inmezdi dalından. Mevsimler geldi geçti, kış geldi kar verdi Yaradan.

– Eeee, sonra ne oldu? Öleceğim merakımdan, demiş bülbül.

– Ne olduysa kış biraz uzayınca oldu, çam ağacının başına gelen hepimizi yasa boğdu.

– Anlatsana Allah aşkına, merakımdan döndüm şaşkına, demiş bülbül.

– Ne yapalım adamcağız zor durumda kalmış, soğuktan mı donsa mıymış, diye cevap vermiş bülbül.

– Ama yakında kuru bir ağaç vardı. Çam ağacı eve daha yakın diye ona kıydı. Böyle bir adam bir gün sana da bir oyun yapabilir.

– Yok canım benim için endişelenme

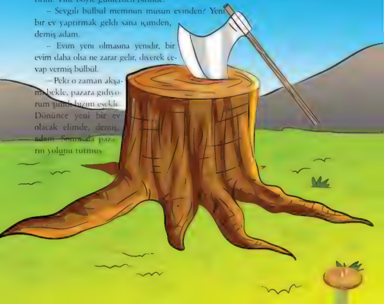
Peki o zaman başına bir iş gelirse uyarmadı deme, demiş ağaç

Günler böyle geçiyormuş şarkıyla, adam bülbülü dinliyormuş komşularıyla. Bülbülü dinleyenlerin her biri adama bir fikir veriyormuş. Adam da bülbüle yan yan bakıyormuş. Yemeğini hiç eksik etmez sorarmış her gün hatırını. Seviyormuş şarkıların her satırını. Yine böyle günlerden birinde:

– Sevgili bülbül memnun musun evinden? Yeni bir ev yaptırmak geldi sana içimden, demiş adam.

– Evim yeni olmasına yenidir, bir evim daha olsa ne zarar gelir, diyerek cevap vermiş bülbül.

– Peki o zaman akşamı bekle, pazara gidiyorum şimdi bizim eşekle. Dönünce yeni bir ev olacak elimde, demiş adam. Sonra da pazarın yolunu tutmuş.

Akşamı zor etmiş bizimki, acaba nasıl olacak yeni evi? Rengi nasıl olacak, diye düşünürken ağaçta, adamla eşek görünmüş ufukta. Gelince ağacın yanına:

– Sevgili bülbül, bak bu sana aldığım yeni evin, hadi içine gir de şöyle bir sevin. Malzemesi de saf altındır, insanlar arasında en değerli maldır, demiş adam.

– Ya, öyle mi? Hemen şu yeni eve girmeli, demiş bülbül.

Bülbül yeni eve girer girmez adam kafesin kapısını kapatmış. Kaptığı gibi kafesi kaşlarını çatmış:

– Bundan sonra burada yaşayacak, götürdüğüm yerlerde şarkı söyleyeceksin. Üzülme, nafakanı da alacaksın. Hem hangi kuşun kafesi var altından? Sakın şikayet edeyim deme hayatından, demiş adam.

– Peki bütün bu eziyet bana nedendir, demiş bülbül üzülerek.

– Senin başına gelenler dil belasıdır. O kadar güzel söylemeseydin şarkıları, bak yakalayan var mı kargaları, diyerek gülmüş adam.

– Beni uyarmıştı halbuki dostlarım, salıver de gideyim. Bundan sonraki tek türküm: "İlle de vatanım, ille de vatanım." demiş bülbül.

